

POD LAVICÍ

ČÍSLO DVA



CO NAJDETE V TOMTO ČÍSLE:

- Komiks (E. Štefaňáková)
- The face on the wall/Tvář na zdi (E. V. Lucas)
- Sportovní špeh (A. Tichá)
- Akce na pedáku (V. Míčová)
- Přečti mě! (A. Drobiličová)
- Emočník (A. Tichá)
- Soutěže (L. Králová)
- Hypotermie (V. Míčová)
- Hlavalamy (K. Jakubcová)
- Gymnastický kroužek (A. Drobiličová)
- O dni superhrdinů (Míčová)
- Pedagogické okénko (A. Pavelka)
- Vzkaz v lahvi (V. Míčová)
- Rozhovor s absolventem (L. Králová)



KOMIKS



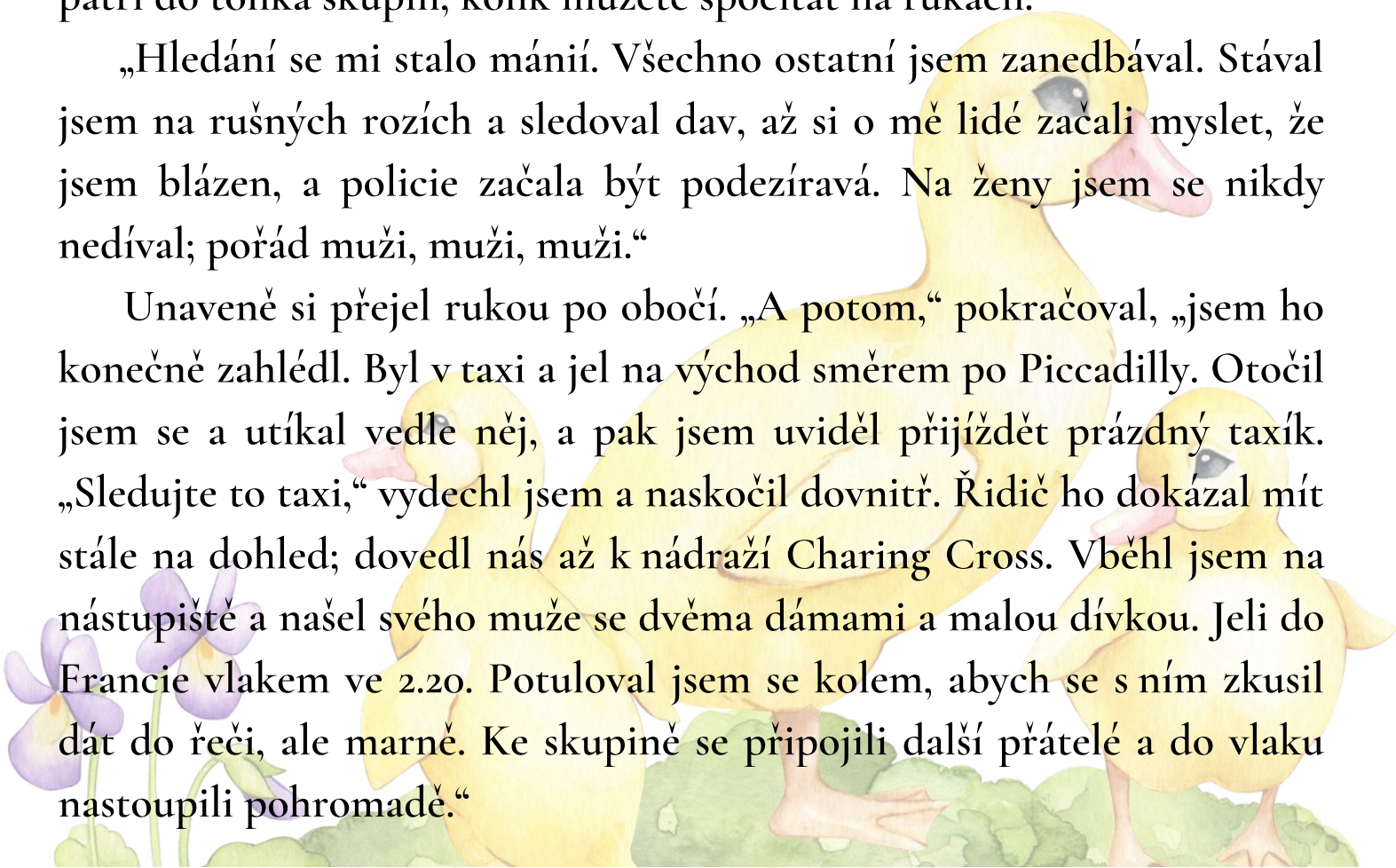
TVÁŘ NA ZDI

„Zažil jsem tam velký záchvat chřipky s komplikacemi, a celé dny jsem neměl na práci nic jiného, než číst nebo přemýšlet. A tehdy se mě ten obličej začal zmocňovat ještě víc. Stával se stále skutečnějším a pozoruhodnějším. Mohu říci, že ve dne a i v noci ovládal mé myšlenky. Měl zvláštní křivku nosu a jedinečné zahnutí čela. Byl vlastně plný osobitostí: tvář mimořádného muže, jednoho muže v tisíci.“

„Uzdravil jsem se, ale ta tvář mě stále ovládala. Přistihl jsem se, jak na ulicích hledám podobnou. Byl jsem přesvědčen, že někde musí existovat skutečný člověk, a já se s ním musím setkat. Neměl jsem tušení proč: věděl jsem jen, že on a já jsme nějak spojeni osudem. Často jsem navštěvoval místa, kde se scházejí ve velkých počtech muži – politické mítinky, fotbalové zápasy, nádraží, když předměstské vlaky vychrlí své nápory na City a večer je zas naberou. Ale všechno marně. Nikdy předtím jsem si neuvědomoval, kolik mnoho různých mužských obličejů existuje a kolik málo. Protože všechny se liší, ale po roztrídění patří do tolika skupin, kolik můžete spočítat na rukách.“

„Hledání se mi stalo mánií. Všechno ostatní jsem zanedbával. Stával jsem na rušných rozích a sledoval dav, až si o mě lidé začali myslet, že jsem blázen, a policie začala být podezíravá. Na ženy jsem se nikdy nedíval; pořád muži, muži, muži.“

Unaveně si přejel rukou po obočí. „A potom,“ pokračoval, „jsem ho konečně zahlédl. Byl v taxi a jel na východ směrem po Piccadilly. Otočil jsem se a utíkal vedle něj, a pak jsem uviděl přijíždět prázdný taxík. „Sledujte to taxi,“ vydechl jsem a naskočil dovnitř. Řidič ho dokázal mít stále na dohled; dovedl nás až k nádraží Charing Cross. Vběhl jsem na nástupiště a našel svého muže se dvěma dámami a malou dívkou. Jeli do Francie vlakem ve 2.20. Potuloval jsem se kolem, abych se s ním zkusil dát do řeči, ale marně. Ke skupině se připojili další přátelé a do vlaku nastoupili pohromadě.“



„Ve spěchu jsem si koupil lístek do Folkestone a doufal jsem, že ho tam zachytím na lodi, než odpluje; ale ve Folkestone se s přáteli nalodil přede mnou a zmizeli do velkého soukromého salónu, vlastně několika kajut v jednom. Zjevně to byl bohatý muž.“

„Znovu jsem byl zklamán; ale rozhodl jsem se také přeplout, protože jsem se cítil jistý, že až začne plavba, on opustí dámy a půjde se projít po palubě. Měl jsem přesně na jednosměrnou jízdenku do Boulogne, ale nic mě už nemohlo setrást. Zaujal jsem pozici naproti dveřím salónu a čekal. Po půl hodině se dveře otevřely a on vyšel ven, ale s holčičkou. Srdce mi bilo tak, že se mi zdálo, že otrásá lodí víc než lodní šroub. V té tváři jsem se nemohl zmýlit – každá čára byla stejná. Pohlédl na mě a šel ke schodům na horní palubu. Cítil jsem, že teď nebo nikdy.“



THE FACE ON THE WALL

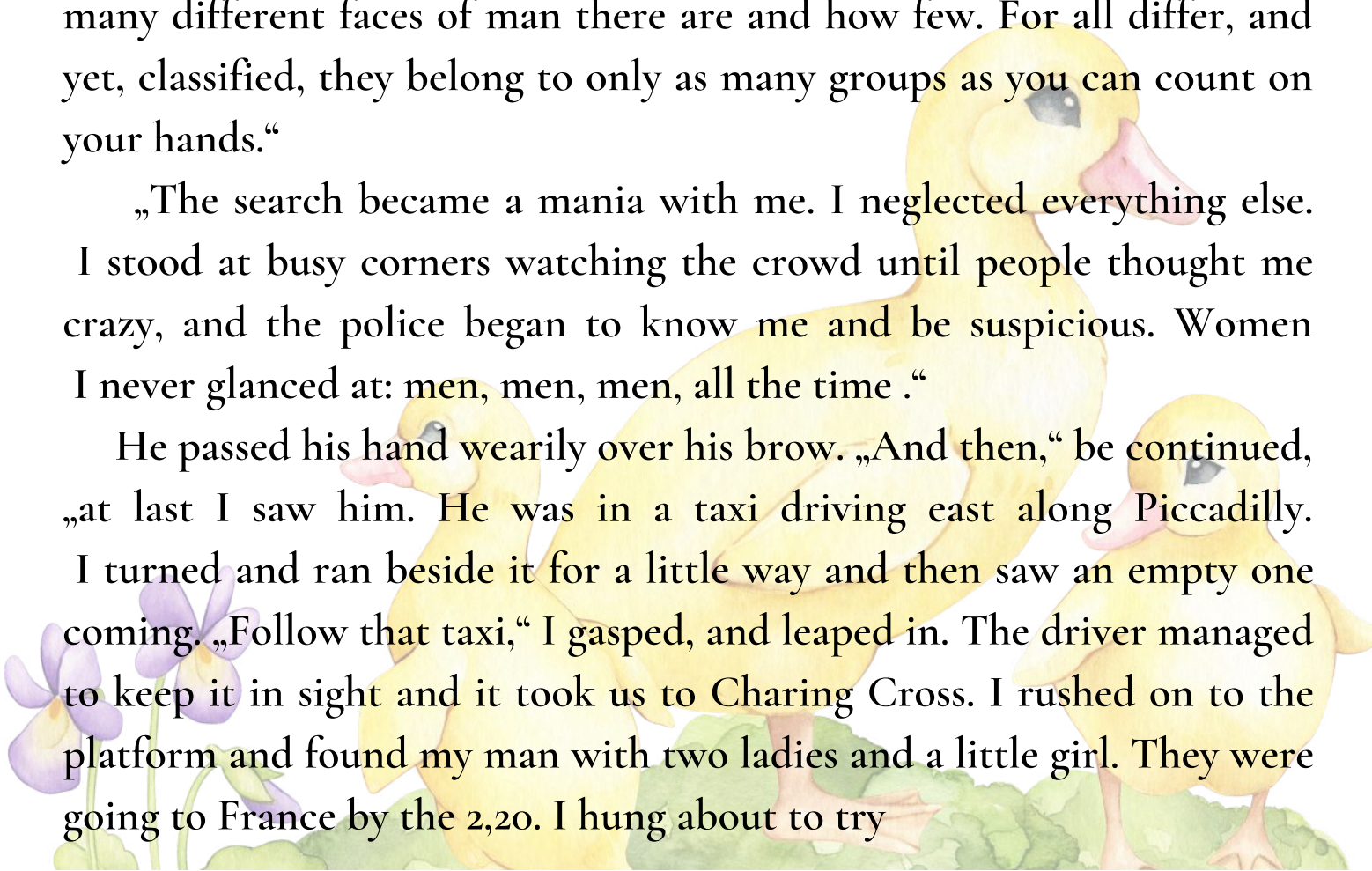
„While there, I had a very bad attack influenza, with complications, and all day long I had nothing to do but read and meditate, and it was then that this face began to get a firmer hold of me. It grew more and more real and remarkable. I may say that it dominated my thoughts day and night. There was a curious turn to the nose, and the slant of the forehead was unique. It was, in fact, full of individuality: the face of a man apart, a man in a thousand.“

„Well, I got better, but the face still controlled me. I found myself searching the streets for one like it. Somewhere, I was convinced, the real man must exist, and him I must meet. Why, I had no notion: I only knew that he and I were in some way linked by fate. I frequented places where men congregate in large numbers – political meetings, football matches, the railway stations when the suburban trains pour forth their legions on the City in the mornig and receive them again in the evening. But all in vain. I had never before realized as I then did how many different faces of man there are and how few. For all differ, and yet, classified, they belong to only as many groups as you can count on your hands.“

„The search became a mania with me. I neglected everything else. I stood at busy corners watching the crowd until people thought me crazy, and the police began to know me and be suspicious. Women I never glanced at: men, men, men, all the time .“

He passed his hand wearily over his brow. „And then,“ he continued, „at last I saw him. He was in a taxi driving east along Piccadilly.

I turned and ran beside it for a little way and then saw an empty one coming. „Follow that taxi,“ I gasped, and leaped in. The driver managed to keep it in sight and it took us to Charing Cross. I rushed on to the platform and found my man with two ladies and a little girl. They were going to France by the 2,20. I hung about to try



and get a word with him, but in vain. Other friends had joined the party, and they moved to the train in a solid body.“

„I hastily purchased a ticket to Folkestone, hoping that I should catch him on the boat before it sailed; but at Folkestone he got on board before me with his friends, and they disappeared into a large private saloon, several cabins thrown into one. Evidently he was a man of wealth.“

„Again I was foiled; but I determined to cross too, feeling certain that when the voyage had begun he would leave the ladies and come out for a stroll on the deck. I had only just enough for the single fare to Boulogne, but nothing could shake me now. I took up my position opposite the saloon door and waited. After half an hour the door opened and he came out, but with the little girl. My heart beat so that it seemed to shake the boat more than the propeller. There was no mistaking the face – every line was the same. He glanced at me and moved towards the companion-way for the upper deck. It was now or never, I felt.“



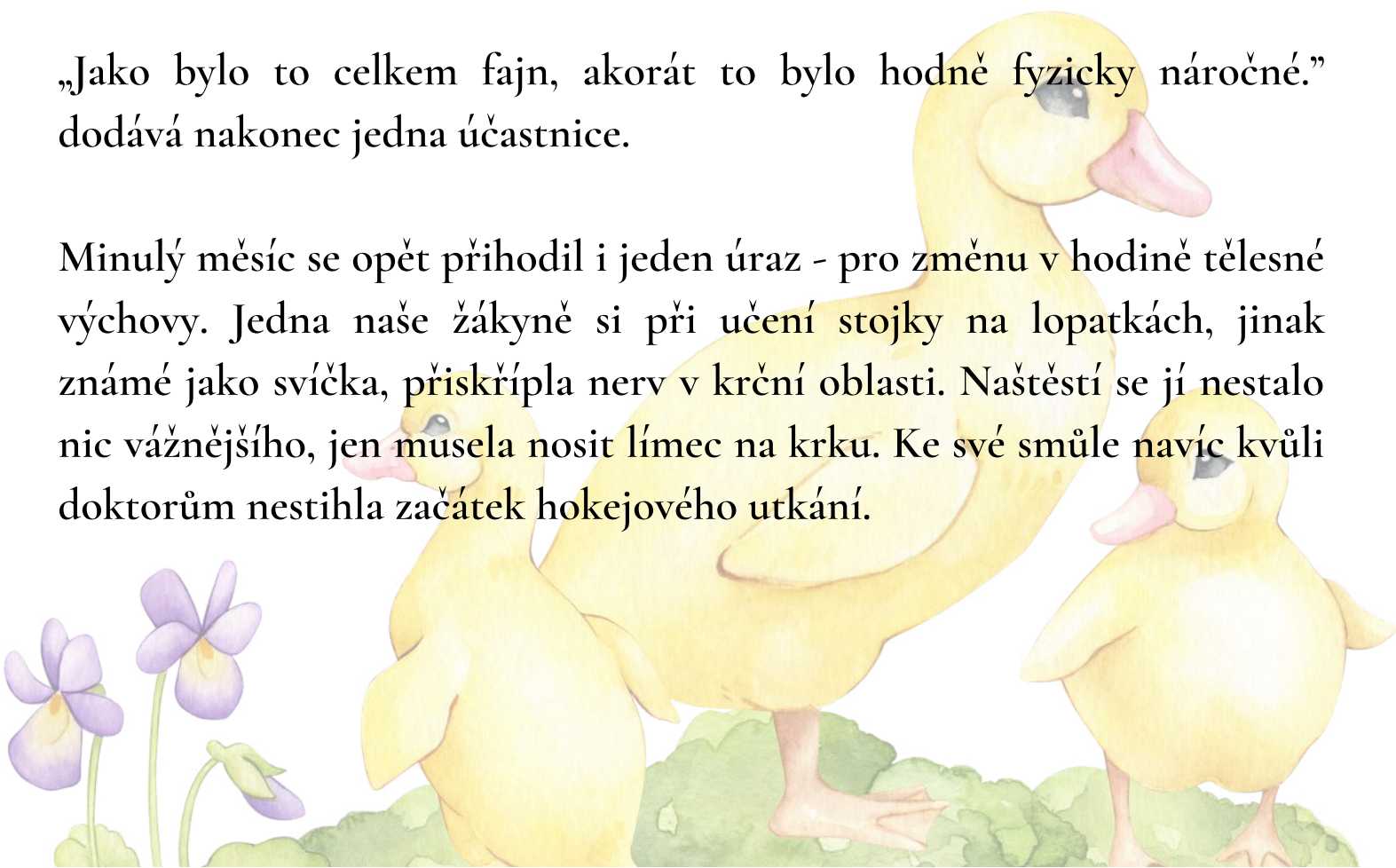
SPORTOVNÍ ŠPEH

Tento měsíc se dostala na řadu 2.A a jejich lyžařský výcvik, který se konal u obce Malá Morávka v okrese Bruntál. Morávka leží po obou stranách historické země Moravy a Slezska. Na rozsáhlém území se nachází místní část Karlov pod Pradědem i samotný Praděd s nadmořskou výškou 1492 metrů. Oblast je celoročně turisticky rušná. V létě díky cyklistům i obdivovatelům pěší turistiky a krásné přírody.

V zimě je tu zábava zajištěna pro milovníky lyžování, běžkování či snowboardingu. Ubytování bylo zajištěno v hotelu, kde byly pokoje obsazeny dvěma až sedmi lidmi. Stravování bylo zajištěno v podobě snídaně, obědu a dvou večeří. Veškeré jídlo by se dalo zhodnotit jako chutné. Cesta z hotelu na sjezdovku zabrala asi deset minut autobusem. Lyžaři si opět vyzkoušeli nejrůznější styly lyžování jako pluh, pak snožný styl a ti nejpokročilejší si mohli zkusit i carving. Tentokrát se konaly závěrečné zkoušky. A poslední, co je čekalo, byla dvouhodinová cesta autobusem do Boskovic.

„Jako bylo to celkem fajn, akorát to bylo hodně fyzicky náročné.“ dodává nakonec jedna účastnice.

Minulý měsíc se opět přihodil i jeden úraz - pro změnu v hodině tělesné výchovy. Jedna naše žákyně si při učení stojky na lopatkách, jinak známé jako svíčka, přiskřípla nerv v krční oblasti. Naštěstí se jí nestalo nic vážnějšího, jen musela nosit límec na krku. Ke své smůle navíc kvůli doktorům nestihla začátek hokejového utkání.



AKCE NA PEDÁKU

O čem tato akce je a jak se mohou studenti zapojit?

Akce zlepšení školy je za mě zatím ve fázi příprav a byl bych rád, kdyby se to navrhlo a projednalo ve školním parlamentu. Aby to jednotliví zástupci tříd projednali spolu, v čem by mohli školu zlepšit a co jsou schopni pro to třeba s učiteli udělat... Je vítán každý nápad, který můžeme školnímu parlamentu předložit. Může jít o zdánlivě jednoduchou věc, je to spíš k zamyšlení. Ale žádné konkrétní návrhy zatím za sebe nebo za školu nemám.

Jak si představujete, že bude akce probíhat?

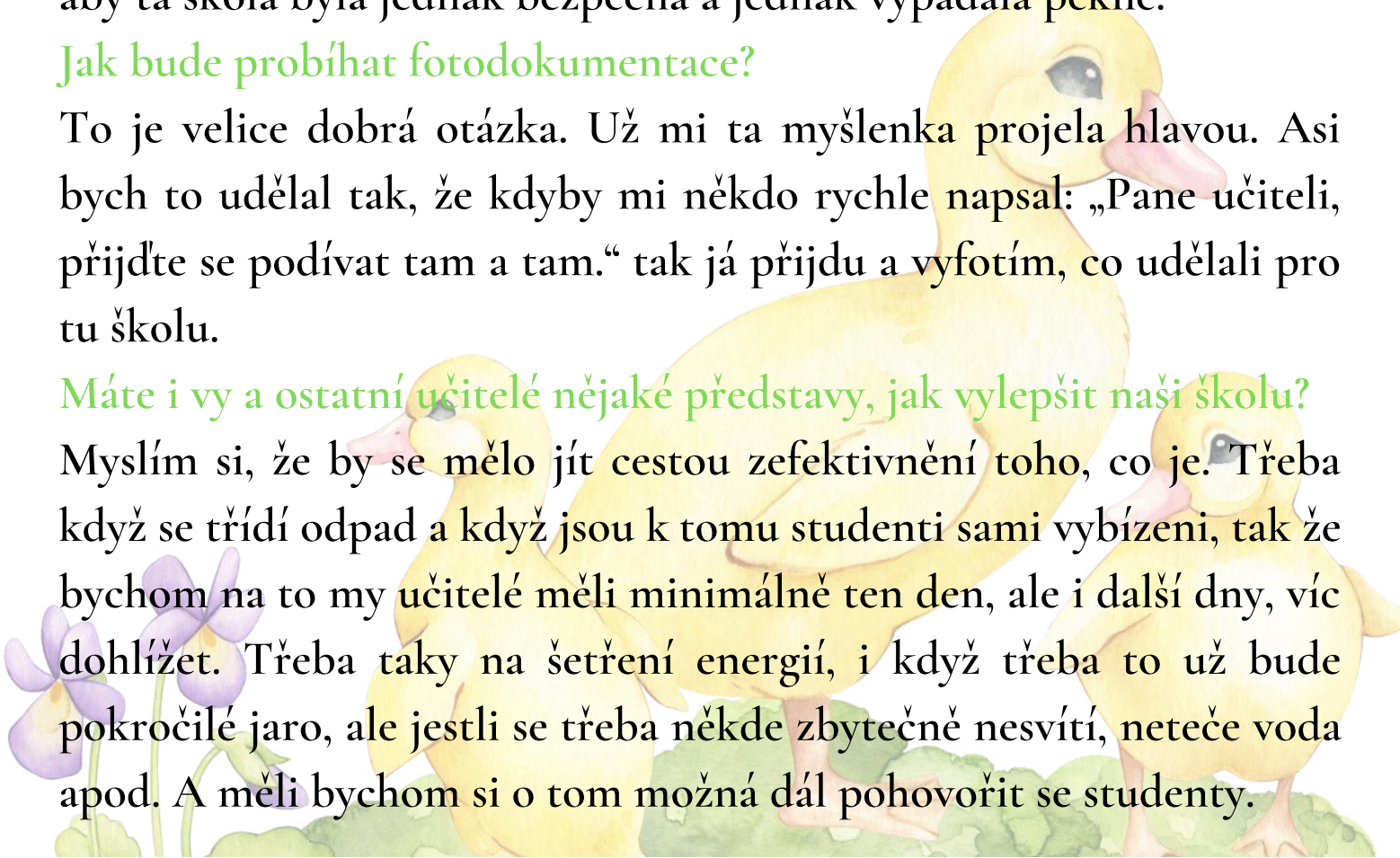
Zatím spíše teoreticky - ten den je poblíž Dnu Země, nemusí to nutně souviset s ekologií, ale kdyby si třeba studenti víc všímali, jestli někde nejsou pohozené papírky (třeba ještě neroztříděné), aby víc dbali nejen na třídění, ale i na vzhled té školy. Jestli tu není někde nějaký nepořádek, nebo nějaká závada, která by šla odstranit, aby ta škola byla jednak bezpečná a jednak vypadala pěkně.

Jak bude probíhat fotodokumentace?

To je velice dobrá otázka. Už mi ta myšlenka projela hlavou. Asi bych to udělal tak, že kdyby mi někdo rychle napsal: „Pane učiteli, přijďte se podívat tam a tam.“ tak já přijdu a vyfotím, co udělali pro tu školu.

Máte i vy a ostatní učitelé nějaké představy, jak vylepšit naši školu?

Myslím si, že by se mělo jít cestou zefektivnění toho, co je. Třeba když se třídí odpad a když jsou k tomu studenti sami vybízeni, tak že bychom na to my učitelé měli minimálně ten den, ale i další dny, víc dohlížet. Třeba taky na šetření energií, i když třeba to už bude pokročilé jaro, ale jestli se třeba někde zbytečně nesvítí, neteče voda apod. A měli bychom si o tom možná dál pohovořit se studenty.



PŘEČTI MĚ!

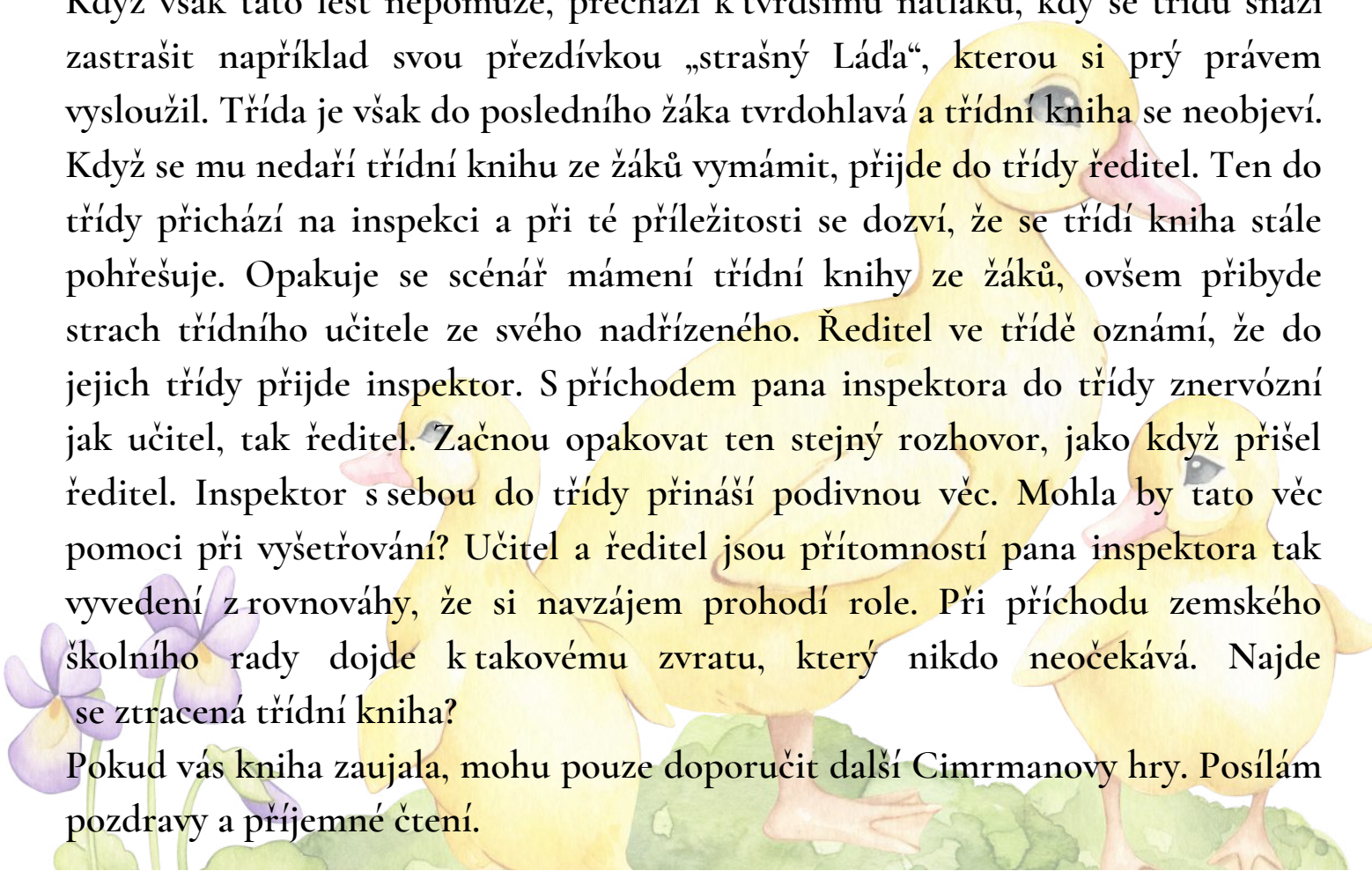
Milí čtenáři,

v tomto čísle vám představím text divadelní hry z doporučené četby, Vyšetřování ztráty třídní knihy. Pokud jste o ní nikdy neslyšeli, možná vám něco řekne jméno Jára Cimrman. A kdo neslyšel ani o něm, dovolte mi ho krátce představit. Jára Cimrman je fiktivní postava vytvořená Zdeňkem Svěrákem a Jiřím Šebánkem. Je to opravdový všuměl, dokázal velké věci v jakémkoli oboru, který si dokážete představit. Napsal spoustu divadelních her, a jedna z nich je právě Vyšetřování ztráty třídní knihy.

Hra začíná úvodním seminářem, kdy herci obecenstvu odkryjí část Cimrmanova díla a života. V této hře se objeví témata jako „druhý liptákovský nález“ a vzpomínka na něj, „cesta do Haliče“, „Cimrmanova šesterka“ a mnoho dalších. Samotná hra pojednává o třídě posledního ročníku gymnázia, která podle pedagogů ukradla vlastní třídnici a už sedm let ji nevydala. Autoři v této hře využili publikum, ke kterému promlouvají jako k vyšetřované třídě.

Třidu nejdříve konfrontuje třídní učitel. Snaží se je všelijak přinutit třídní knihu vrátit. Nejdříve se snaží řešit problém po dobrém, je žákům přítelem. Když však tato lest nepomůže, přechází k tvrdšímu nátlaku, kdy se třídu snaží zastrašit například svou přezdívkou „strašný Láďa“, kterou si prý právem vysloužil. Třída je však do posledního žáka tvrdohlavá a třídní kniha se neobjeví. Když se mu nedaří třídní knihu ze žáků vymámit, přijde do třídy ředitel. Ten do třídy přichází na inspekci a při té příležitosti se dozví, že se třídní kniha stále pohřešuje. Opakuje se scénář mámení třídní knihy ze žáků, ovšem přibude strach třídního učitele ze svého nadřízeného. Ředitel ve třídě oznámí, že do jejich třídy přijde inspektor. S příchodem pana inspektora do třídy znervózní jak učitel, tak ředitel. Začnou opakovat ten stejný rozhovor, jako když přišel ředitel. Inspektor s sebou do třídy přináší podivnou věc. Mohla by tato věc pomoci při vyšetřování? Učitel a ředitel jsou přítomností pana inspektora tak vyvedení z rovnováhy, že si navzájem prohodí role. Při příchodu zemského školního rady dojde k takovému zvratu, který nikdo neočekává. Najde se ztracená třídní kniha?

Pokud vás kniha zaujala, mohu pouze doporučit další Cimrmanovy hry. Posílám pozdravy a příjemné čtení.



EMOČNÍK

„Tento týden mě potěšilo, že je pátek a příští týden už jsou prázdniny. Zamrzelo, že nám odchází Abrahámová a chování jedné učitelky.“ „Já jsem taky ráda za ty prázdniny a taky mě štve ty změny v rozvrzích.“ říká dvojice studentek lycea.

„Já se nad tím musím fakt zamyslet. Hmm. To jako není nic do školy, ale potěšilo mě, že jsem si koupila jednu věc od lokální tvůrkyně od nás, tak jsem jako měla radost. Tak se mi to jako hrozně líbí. Mrzí mě, že jedna kamarádka se nemá úplně nejlíp, a tak tam jsou takový hroty. Takže to má takový těžký ted'ka.“ vylévá si srdce jedna druhačka.

„Potěšilo mě, že nám teď' víckrát odpadla hodina třídního učitele a v některých hodinách bereme věci, co mě zajímají.“ říká žákyně prvního ročníku.

„Hmm myslím si, že tento týden mě potěšila reakce mojí spolužačky, když jsme ji s holkami udělaly překvapení na narozeniny. A mrzí mě špatná známka z testu do matematiky“ vzkazuje žákyně předškolní a mimoškolní pedagogiky.



SOUTĚŽE

Mix: Pro zájemce přírodních, technických a humanitních oborů, 45. ročník
Střed. odborné činnosti do 18.6., více informací u p. uč. Kuncové

Informace o soutěžích se dozvíte na nástěnce u knihovny, stránkách školy nebo
paní učitelky Nely Kuncové



HYPOTERMIE

Co to je?

Celkový pokles tělesné teploty spojený se selháním termoregulace. Podchlazení nastává při poklesu tělesné teploty pod 35 °C.

Příčiny

Vnější vlivem je chladné počasí (déšť, vítr či sníh) a nevhodný oděv.

Vnitřním vlivem je pak vyčerpání, podvýživa, požití návykových látek (alkohol, drogy)

Rizikovou skupinou jsou novorozenci, malé děti, staří lidé, osoby s poraněním či onemocněním (polytraumata, CMP, popáleniny, hypoglykémie atd.)

Příznaky dle míry podchlazení

Lehké (32–35 °C) - při vědomí, třesavka, zvýšená tepová frekvence, zrychlené dýchání, při poklesu TT pod 34 °C se objevují různé formy poruch vědomí.

Střední (28–32 °C) - zpomalený tep, nepravidelné dýchání, spavost, apatie, při poklesu TT pod 32 °C nastává bezvědomí, rozšířené zornice reagující na světlo.

Těžké (pod 28 °C) - bezvědomí, poruchy srdečního rytmu až zástava srdce, rozšířené zornice nereagující na světlo, těžko hmatný tep, nepravidelné dýchání
V případě, že nepodáme 1. pomoc včas, dochází k bezvědomí.

První pomoc:

Je třeba zabránit dalším tělesným ztrátám tepla a co nejdříve zajistit postupné ohřátí postiženého

Při vědomí - přesuneme postiženého do tepla, mokrý oděv vyměníme za suchý, podáváme horké nápoje (nepodáváme alkohol), zabalíme postiženého do více vrstev oblečení, deky, můžeme použít izotermickou fólii.

Při bezvědomí - neprodleně voláme 155, do příjezdu záchranářů sledujeme základní životní funkce (dech), zajišťujeme tepelný komfort, případně zahájíme resuscitaci.

POZOR NA ALKOHOL!!!

Alkohol nás nezahřeje, naopak po něm člověk rychleji prochladne, vyvolává rozšíření cév, pokles TK (tlaku krve), úbytek tepla a toxicky působí na termoregulační centrum - blokuje přirozenou reakci organismu na hypotermii.

Zdroje: mojezdravi.cz, zachranny-kruh.cz, Mgr. Michal Pernica

HLAVOLAMY

Najdi poselství

„Pane barone, raďte mě vyslechnout,” řekl neznámý a uklonil se ještě níž.

„Mluvte.”

„S radostí vám zjevím tajemství,
které pro vás mám, pane barone.”

„A týká se mě?”

„Ano, trochu.”

„Jaké je to tajemství?”

„Spoléhám na vděčnost pana barona.

Uvidíte, že je to velmi zajímavé.”

„Mluvte tedy.” „Pane barone, vy máte ve svém domě vraha a zloděje.”

(in Les Miserables)

1. XI	63	24	3
2. III	18	18	11
3. XXII	145	3	9
4. XXXI	240	6	6
5. L	368	27	1

Pozorovací talent

Najdeš ve škole Srdcového lva?

Nápověda: hlava stříbrného lva se nachází uprostřed dvou srdcí.

Na konci školního roku budou vyhlášeni 3 nejúspěšnější luštitelé hádanek, kteří získají věcnou cenu. Odpovědi zašlete (nebo vyfoťte a zašlete) na e-mail: podlavici@spgs-bce.cz

KROUŽEK GYMNASTIKY

V tomto čísle vám představím kroužek gymnastiky. Tento kroužek vede Mgr. Pavel Martínek, od kterého čerpám informace do tohoto článku.

Tato volnočasová aktivita se koná každé úterý od 7:00 ve školní tělocvičně. Je to sice brzy, ale nepohodu z dřívějšího vstávání vám vynahradí dobrý pocit z pohybu, nová energie z něj nabytá a také radost, že děláte něco pro sebe a své tělo. Do nového dne tak vykročíte s protaženými svaly a úsměvem na tváři. Do kroužku se může zapojit každý, ale je primárně vytvořený pro přípravu maturantů z tělesné výchovy, což je dobrá zpráva právě pro tyto studenty. Takže pokud vás čeká příští rok maturita z tělocviku, pan učitel Martínek vás přivítá s otevřenou náručí a ochotou pomoci s průpravou. V prvním pololetí se doučují základy prostných, jsou to například kotouly, přemet, stoje a výmyky, sešin a visy na hrazdě. Pak je kroužek více zaměřený na konkrétní gymnastické sestavy, tato etapa kroužku je tedy hlavně pro maturanty. Nižším ročníkům je tím pádem doporučena návštěva kroužku hlavně v prvním pololetí. .

Pokud se ptáte, jestli je potřeba se na tento kroužek nějak fyzicky připravit, mám odpověď: předchozí průprava potřeba není. Nemusíte tedy o prázdninách dřít jako kůň, abyste pak v září mohli v úterý v sedm hodin ráno hrdě nastoupit do tělocvičny a prohlásit: „Tady jsem, připraven na gymnastická cvičení.“ Hrdě samozřejmě nastoupit můžete, ale je potřeba hlavně odhodlání a radost z pohybu.

Pan učitel Martínek kroužek doporučuje nejen kvůli přípravě na maturitu, ale i kvůli vlivu gymnastiky na náš zdravotní stav, a já s ním mohu jen souhlasit. Gymnastika totiž komplexně posiluje celé tělo, což napomáhá například správné chůzi. Gymnastika jako taková je tím pádem prevencí před špatným držením těla a má všestranný vliv na udržení zdatnosti a celkové dobré výkonnosti. Také tvoří základ pro další sporty.

Je tu ale jedna kyselá zpráva pro případné zájemce: kroužek můžete navštěvovat spíše od začátku školního roku, takže vás zklamu, pokud jste plánovali kroužek počítat svou účastí už teď. Teď by se vám totiž velmi těžko naskakovalo do rozjetého vlaku, který teď už navíc s neúprosně se blížícím koncem školního roku pomalu dojíždí na konečnou stanici. Pokud však velmi toužíte po tom kroužek příští rok navštěvovat, můžete se přijít podívat na průběh hodiny alespoň pro představu. Pan učitel bude z vašeho zájmu také jistě nadšený.

Panu učiteli Martínkovi mockrát děkuji za poskytnuté informace.

O DNI SUPERHRDINŮ

Jak hodnotíte den superhrdinů?

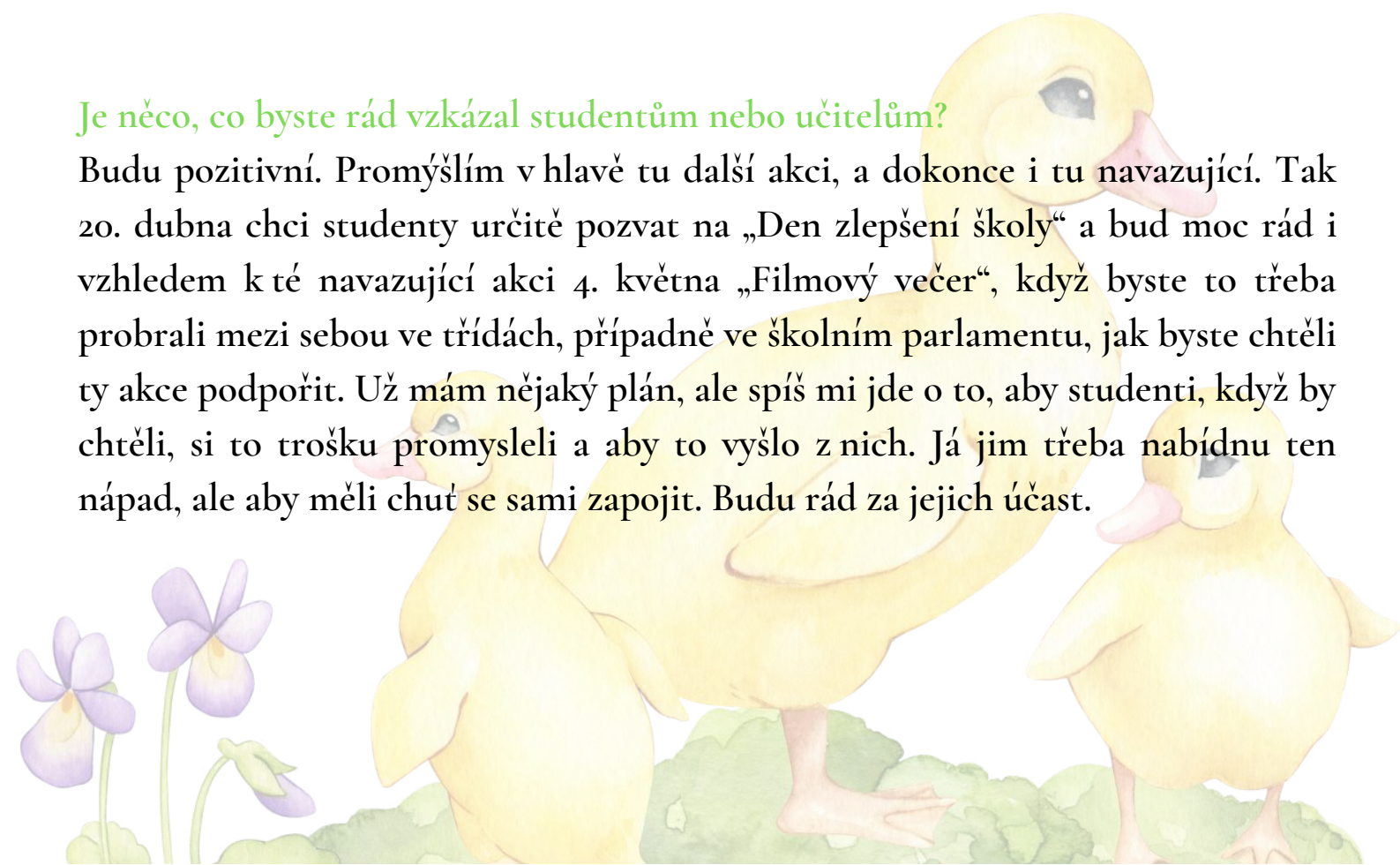
„Den superhrdinů“ mohl být trochu déle propagovaný. Na druhou stranu si myslím, že byl v předstihu propagován, a i na sociálních sítích byli studenti pozváni. Hodnotím ho kladně v tom smyslu, že kdo se chtěl účastnit, se účastnil. Slyšel jsem, že studenti třeba neměli vhodný kostým pro nějakou postavu a že se třeba chtěli účastnit, ale ostýchali se. To si myslím, že byla chyba v zadání, protože nemusel být úplně celý kostým, ale stačilo naznačit třeba jenom tričkem nebo čepicí tu postavu - nějakou součástí oblečení té postavy.

Překvapil Vás počet zúčastněných?

Překvapil. Trošku jako nepříjemně, abych řekl pravdu, a nemyslím to ve zlém, jenom jsem čekal trošku větší účast, protože si myslím, že takové fantasy a komiksy se hodně čtou a studenti ty hrdiny znají, tak jsem čekal trochu větší účast.

Je něco, co byste rád vzkázal studentům nebo učitelům?

Budu pozitivní. Promýšlím v hlavě tu další akci, a dokonce i tu navazující. Tak 20. dubna chci studenty určitě pozvat na „Den zlepšení školy“ a bud moc rád i vzhledem k té navazující akci 4. května „Filmový večer“, když byste to třeba probrali mezi sebou ve třídách, případně ve školním parlamentu, jak byste chtěli ty akce podpořit. Už mám nějaký plán, ale spíš mi jde o to, aby studenti, když by chtěli, si to trošku promysleli a aby to vyšlo z nich. Já jim třeba nabídnu ten nápad, ale aby měli chuť se sami zapojit. Budu rád za jejich účast.



PEDAGOGICKÉ OKÉNKO

Sloupek k učební praxi

Možná se Ti občas nechce na praxi. Je ráno a Ty musíš opět na zařízení praxe. Někdy i nálada je pod bodem mrazu, obdobně jako teploměr venku pod oknem. A k tomu ranní tma.

Víš ale jedno podstatné?

Ta paní, která si s Tebou minulý týden v Domově pro seniory povídala, se na Tebe moc těší. Ten klučina ve školní družině, rošťák a vejťaha se předvádí jen kvůli Tobě a je moc rád, že přijdeš. A co ta holčička z mateřské školy, všimla sis, jak napodobuje Tvůj účes, tón a výšku hlasu, Tebe celou, a jak na Tobě visí celou praxi očima? A co ta malá dívenka v třídě ZŠ speciální? Ta se opět těší, až s ní budeš počítat. Třeba Ti to výše jmenovaní neřeknou. Neví, jak by Ti to řekli. Stydí se, neumí již moc mluvit, či jim to ještě dělá problémy. Ale nikdy nezapomenou, jak se s Tebou skvěle cítili, nezapomenou na pohled na Tebe, na Tvou energii, dotyk dlaně, pohlazení, úsměv. Na Tebe a lásku, kterou k nim vyzařuješ a dáváš jim najevo. Praxe je v tomto nenahraditelná! A lásku, kterou Ti dají nazpět, ještě nikdo nikdy ničím nezaplátil. To se musí zažít.



VZKAZ V LAHVI

Slovo pro Tebe...

Jsi jedinečná.

Není a nebude nikdy v historii lidstva člověk, který by byl Tebou. Jsi jedinečná a nenahraditelná. Mysli na to prosím vždy, když budeš o sobě pochybovat, nesnášet se, nemít se za ráda za něco. Víš, s odstupem času zjistíš, že to, co Tě trápilo, třeba nebyl tak velký problém, že šlo „jen“ o malou kaňku na velkých tanečních šatech, v kterých jsi oděna a v kterých Tě vidí oblečenou druzí lidé. Ty sama se znáš a víš, že chceš milovat a být milována. Znáš své srdce, a to nechce nikomu vědomě ublížit. Lásku přej a dostávej.

Nic jiného není podstatné.

Miluj a budeš milována a měj prosím ráda i sama sebe.

To je mé slovo pro Tebe.

Autor: Aleš Pavelka



ROZHOVOR S ABSOLVENTEM

Od 5 let hraje na klavír. V 9 letech byl lídrem skupiny Kaštánci. V roce 2012 vystoupil v soutěži Československo má talent. Hraje na klavír, kytaru, klávesy. Skládá skladby, které baví dospělí i mladé a současně hraje ve dvou kapelách. Martin Štěpánek je muzikant a zpěvák.

Vy jste vystudoval naši školu a pak jste šel na Brněnskou konzervatoř, byla vám tedy naše škola užitečná k tomu, co děláte nyní?

Určitě byla. Sice jsem šel úplně jiným směrem, ale věnuji se pedagogice pořád, protože učím na ZUŠ. Tam využívám znalosti ze střední školy.

Dobře. Máte hezké vzpomínky na naši školu?

Musím říct, že ano. Kdybych se měl vrátit v čase, tak bych svou volbu neměnil. Vrátil bych se znovu a tu dobu považuji za nejlepší roky, alespoň co se studia týče. Vybral bych si ji kvůli pedagogům, kteří tam učí, se všemi jsem byl spokojený. Měli jsme mezi sebou krásné vztahy. Bylo to příjemné. „Co jste dělal za obor?“ Já byl na pedagogickém lyceu. Občas na tuhle školu zavítám i teď a vždy mi navodí dobrou náladu.

Proč jste šel tedy na pedagogické lyceum, když jste se od začátku věnoval hudbě?

Od malička jsem chtěl být učitelem. Měl jsem od školky 2 povolání, které jsem chtěl dělat. Policajt nebo učitel. Zpěvák nebo muzikant tenkrát ne. Časem jsem zjistil, že policajt být nechci. Zbyl mi tedy učitel, a tak jsem šel na ped. školu.

Ještě jsem přemýšlel nad konzervatoří Jaroslava Ježka v Praze, ale bylo mi líto opustit kapely, rodinu, to zázemí, co jsem měl tady. „Ježkárna“ se zaměřuje na moder. hudbu, která je mi bližší než klasická a je tam více kontaktů, možností se projevit, dostat se do povědomí. I přesto jsem si vybral nakonec Boskovice.

„A vy i zpíváte moderní hudbu?“ Ano, snažím se skládat vlastní hudbu i texty. Jde to pomalu, ale dělám pokroky, „Vy působíte ve skupině Akcent ne?“ Ano, v ní jsem začal v r. 2014. Hrajeme věci převzaté, nic vlastního. Zaměřujeme se na různé firemní akce, plesy, narozeniny a zábavy, koncerty vůbec. A protože ty mi chyběly, začal jsem tvořit vlastní skladby, sehnal pár muzikantů a vytvořil svou doprovodnou skupinu, se kterou koncerty hrajeme. Vystupujeme pod mým

jménem, něco jako velká jména typu Marek Ztracený, Tomáš Klus a podobně, tak jsme Martin Štěpánek a jeho doprovodná kapela. V Akcentu stále jsem. „Kam jste měl přihlášku na druhou školu?“ Po základce? Obě přihlášky jsem odevzdal na tuhle školu, přičemž na jeden a druhý obor (lyceum, soc. činnost) Dostal jsem se na oba obory, ale vybral si lyceum.

V rozvoji vaší hudby vás podporovalo mnoho lidí. Kdy jste se rozhodl hudbě plně věnovat?

Asi po maturitě. Podle mých představ se jí ještě plně nevěnuji, protože ještě dodělávám konzervatoř a ta je zaměřena na vážnou hudbu, což není úplně můj šálek Kávy, baví mě, ale chtěl bych se věnovat té moderní h., své kapele, a to chce plnohodnotný čas. 8 hodin denně na tom pracovat, což si zatím nemohu dovolit.

„Takže vám nevadí, že studujete klas. hudbu?“ Ne, naopak, občas z ní čerpám. Ať už technicky (je náročnější) nebo hudebně. „Máte nějakého oblíbeného skladatele klas. hudby?“ Mám rád velice ruského skladatele Sergeje Rachmaninova, nebo z baroka J.S. Bacha., který skládal pro varhany a ty se mi líbí. A hodně skladeb moderní hudby právě bere inspiraci z té klasické. Jak to člověk hraje, tak si to uvědomuje.

Co teď chystáte (vystoupení)?

Teď v bližší době se tady chystají poměrně velké akce. V Boskovicích se koná několikátý ročník Food festivalu, kde jezdí hodně kapel a my se toho letos zúčastníme také. Další velká akce je SUNNYFEST v Letovicích. Pro mě nejpodstatnější věcí pak bude natáčení ve studiu, bude se chystat buď album nebo jednotlivé nahrávky, které potom půjdou do světa. Se svojí „novou“, kapelou, započatou 2019 to bude naše první album. Já už vydal své 1. vlastní cédéčko. Měli jsme plány, ale Covid nám je roztrhal. Náš první koncert proto byl až v r.2021.

Máte nějakou radu pro aktuálně studující?

Aby se nebáli, nemyslím tím kantorů, ale příležitostí, které se jim při studiu dostanou. Aby si ty roky na škole užívali. Možná to teď bude znít trochu proti škole, ale škola není o tom se jenom učit, ležet v knížkách a být zavřený doma.

Je to o tom si najít přátele, nové lidi a u toho i příležitosti. Určitě využívat různých akcí školy. Pro mě byli více inspirativní než poslouchat výklad.

Nemyslím tím ale tu školu flákat, nesmíte kašlat na školu. Já jsem zastánce toho, že pokud člověk má dostatečné podklady k učivu, zvládne se ho naučit sám. Zároveň ale využít příležitosti a zeptat se i těch, co to učivo chápou a doptat se. Zajímat se. V praxi totiž se pak může člověku stát, že tu znalost potřebuje, ale nemá, protože ji nechtěl vědět a neposlouchal ve škole. Já třeba učím na třech školách a využívám u toho hodně z toho, co jsem se naučil. Tak tohle doporučuji já.



BOREC NA KONEC

MATYÁŠ PLCH

Jak dlouho kreslíš?

Je to tak 5 let. Už mám za sebou desítky až stovky výkresů. Dělán to ve svém volném čase, Vv nemám (bohužel). Jsem ve specializaci Dmv kvůli zlepšení svých komunikačních schopností, které se mi budou jistě hodit.

Kde ses učil kreslit?

Ke kreslení jsem se dostal postupem času několika málo výkresy, na kterých jsem se pomalu vypracoval na nynější, za mě ne příliš vysokou, úroveň. Mám ji v plánu zvyšovat, ale pouze kreslením jako samouk.

Čím nejčastěji kreslíš?

Nejčastěji používám pastelky, tužky. Občas si zkouším techniku perokresby. Mám i pár zkušeností s velkoformátovou malbou na zeď. To jsem maloval Lokiho s Charónem, tohohle typu jediná dokončená malba. Byla na rodinnou zakázku za peníze, zeď byla o rozměrech 4 na 2,5 metru. Ostatní malby byly jen pokusy doma. Kreslím podle nálady. Tak se poté odvíjí i téma kresby. Já kreslím něco na pomezí reality a fikce/abstrakce.

Máš v plánu to mít nadále jako koníček nebo si tím hodláš i vydělávat?

Kreslení mám jen jako koníček a zůstane to tak i nadále. To hlavní, na co se chci zaměřit, je hudba. V aktuální době působím jako baskytarista ve 2 kapelách, jedná se o moderní metal - deathcore a druhá je jazzrock, to jsou žánry. První kapela se jmenuje My Last Breath a druhá...ten jazzrock nemá žádné jméno. Obě jsou rozpracované projekty, prozatím bez vystoupení/koncertů.

Nějaká rada pro ty, kterým kreslení/malování nejde?

Pokud chcete umět malovat, měli byste se zaměřit na to, co vás baví a malovat tak dlouho, dokud to nebude vypadat podle vašich představ. Samozřejmě to nebude hned. I já mám za sebou několik desítek ne-li stovek otřesných kreseb, které skončily na kousky nebo zmačkané v koši...Zkrátka dělej to tak, jak tě baví a dle tvých nejbujnějších představ a snů.

Co tebe na kreslení nejvíce baví?

Odreagování se od všeho okolo, volnost jako u hudby (myslím tím rozhled a možnosti, které člověk v umění má, tzn. jediným limitem je fantazie). A na závěr pak přijde velmi skvělý pocit, když je kresba pochválena.



